

# Vänsterpress om Mellanöstern – december 2016

Under de senaste veckorna har det hänt mycket i och kring Mellanöstern, t ex Aleppos fall i Syrien, Palmyra har återerövrats av ISIS/Daesh, försöket att återta Mosul har gått i stå, mordet på den ryska ambassadören i Turkiet och terroristdådet i Berlin.

Tyvärr har den svenska vänsterpressens bevakning av Mellanöstern varit ganska svag under den senaste tiden. Flera har kommenterat Aleppo, dock inte t ex *Flamman* (se [Vänsterpress om Aleppos fall – december 2016](#)), men förutom *Arbetaren* har ingen kommenterat mordet på ryska ambassadören i Ankara, medan *Offensiv* är ensamt att skriva om attentatet i Berlin. Ingen har kommenterat Palmyra och Mosul.

Detta är anledningen till att denna artikelsamling, där vi samlat det som vänsterpressen skrivit om Mellanöstern under den senaste veckan, är ganska så mager. Delvis beror det nog på att vi närmar oss jul. Vi får hoppas att det blir bättring efter helgerna.

Tidigare artikelsamlingar om Mellanöstern under senaste halvåret (nyaste först): [Vänsterpress om Aleppos fall – december 2016](#), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (slutet av oktober), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (början av oktober), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (mitten av september), [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (början av september) och [Vänsterpress om Mellanöstern](#) (augusti).

*Martin Fahlgren 23/12 2016*

## Innehåll

<b>Arbetaren</b> .....	<b>1</b>
<i>Osäkert läge efter diplomatmord i Ankara</i> .....	1
<b>Internationalen</b> .....	<b>2</b>
<i>Årsdagen av de arabiska upproren väcker frågor</i> .....	2
<b>Offensiv</b> .....	<b>3</b>
<i>Dödligt attentat i Berlin</i> .....	3
<b>Proletären</b> .....	<b>5</b>
<i>Varför står regeringen och svenska medier på al-Qaidas sida i Aleppo?</i> .....	5

## Arbetaren

### **Osäkert läge efter diplomatmord i Ankara**

**Johan Apel Röstlund**

*Arbetaren* 21/12 2016

Läget är spänt i Turkiet efter det att den ryska ambassadören i Ankara sköts till döds av en beväpnad turkisk polis under måndagskvällen. Vad som nu händer i den tidigare infekterade relationen mellan de båda länderna återstår att se. Men dödsskjutningen sätter president Erdoğan i en svår sits, menar experter *Arbetaren* talat med.

Nyheten om skottlossningen inne på en konstatstställning i centrala Ankara spred sig snabbt över världen. Bara minuter efter attacken konstaterades att Rysslands ambassadör i Turkiet, Andrei Karlov, dött till följd av sina skador.

Bilder kablades nästan genast ut på den 22-årige man, anställd vid Ankaras kravallpolis, som avlossat skotten samtidigt som han skrek ”Glöm inte Aleppo, Glöm inte Syrien” strax innan han själv sköts till döds inne i konsthallen.

**Attacken fördömdes** genast av FN såväl som av USA och den turkiska och ryska ledningen och ses av många som en provokation för att försämra de nyligen upptinade relationerna mellan länderna.

De senaste veckorna har flera demonstrationer ägt rum utanför den ryska ambassaden i huvudstaden Ankara och ilskan över Rysslands militära samarbete med Syriens president Bashar al-Assad är stor bland den turkiska befolkningen.

Turkiska myndigheter gick efter dådet ut med uppgifter om att det finns starka tecken på att attentatsmannen var anhängare av den så kallade Gülenrörelsen. Rörelsens ledare, president Erdoğan's politiske fiende Fethullah Gülen som sedan flera år är bosatt i USA, anklagades även för sommarens misslyckade statskupp i landet.

**Paul Levin är chef** för Institutet för Turkietstudier på Stockholms universitet. Han säger till *Arbetaren* att det är svårt att veta vad dödsskjutningen kan komma att få för effekter på relationerna mellan Turkiet och Ryssland.

– Men det visar ju hur pass orolig situationen i Turkiet är just nu, säger han.

Enligt honom sätter attacken president Erdoğan i ett underläge gentemot Ryssland. Relationerna mellan länderna har precis börjat förbättras efter det att Turkiet i november förra året sköt ned ett ryskt stridsplan, vilket bland annat ledde till en rysk bojkott av turkiska varor.

**Länderna står också** på varsin sida i det pågående inbördeskriget i Syrien. Erdoğan och Rysslands president Vladimir Putin ska ha talat med varandra strax efter dödsskjutningen och enligt flera internationella nyhetsbyråer ska de båda ha varit överens om att attacken inte ska splittra länderna.

Putin lovade dock att höja säkerheten på landets ambassader runt om i världen och krävde samtidigt att Turkiet framöver garanterar ryska diplomaters säkerhet på plats i landet.

– Vi kräver att få veta vem som styrde mördaren, sade Putin i ett uttalande.

**Hur Turkiet nu** kommer att gå vidare för att klara upp händelsen är än så länge osäkert. Vid tidigare våldsdåd i landet har oppositionen fått betala ett högt pris.

– Hittills har ju Turkiet svarat hårt på sådana här angrepp och det kommer naturligtvis att ställas krav från Ryssland att Erdoğan agerar kraftfullt så det är väl knappast otänkbart, säger Paul Levin.

**Bara timmar efter** att Andrei Karlov mördades inne på konstmuseet i Ankara greps också en man utanför USA:s ambassad i staden efter att ha avfyrat flera skott i luften med ett hagelgevär. Amerikanska myndigheter meddelade strax efteråt att de låter ambassaden hållas stängd under tisdagen.

I dagsläget är det dock osäkert om de båda händelserna har något samband.

## Internationalen

### **Årsdagen av de arabiska upproren väcker frågor**

**Gilbert Achcar**

*Internationalen 22/12 2016*

- Förhoppningarna från den ”arabiska våren” grusades
- Men revolutionära processer tar tid, kanske flera årtionden
- Kaoset nu är inte en produkt av upproret, utan av gamla ruttna strukturer

**För sex år sedan**, den 17 december 2010 brände Mohamed Bouazizi sig själv till döds i den tunisiska staden Sidi Bouzid. Bouazizi visste inte att han genom denna extrema protest, inte bara satte sig själv eller sin stad i brand, utan hela arabvärlden. I själva verket inspirerade hans protest miljontals andra till protester.

Det tragiska är att denna våg av protester inte förde med sig den förnyelse som den ”arabiska våren” utlovade. Snarare blev följden mera av de gamla katastroferna, som i vissa fall förvärras till en skrämmande grad. Det är därför nödvändigt att understryka två viktiga frågor om den sorgliga tillstånd under vilket vi firar den sjätte årsdagen av de arabiska upproren.



**Den första frågan** gäller ett synsätt som ganska förståeligt har spridit sig i den arabiska regionen, enligt vilken lärdomen av de senaste sex åren är att den gamla ordningen, trots sina stora problem, var bättre än revolten mot den eftersom den senare endast lyckats skapa en större katastrof. Sanningen är att om vi skulle tillämpa samma logik på någon av de stora revolutionerna i historien, bedöma dem bara några år efter sin början, skulle vi fördöma dem alla. Således, om vi granskade den franska revolutionen utifrån läget sex år efter starten 1789, skulle vi hitta en skrämmande situation i Frankrike med ett pågående inbördeskrig som dödade hundratusentals och en revolutionär regim som avrättades tiotusentals under ett skräckvälde. Frankrike var senare, för att gå igenom Napoleons

kejsardöme följt av återupprättandet av monarkin som revolutionen hade störtat. Det tog nästan ett sekel efter revolutionens början innan den republikanska regimen började stabiliseras, och ändå är årsdagen av den franska revolutionen den 14 juli det största årliga firandet i dagens Frankrike. Fransmännen minns sin revolution som en ärorik historisk händelse, som de flesta franska historiker skyndar till försvar mot alla som misskrediterar den genom att försöka beskriva det som en katastrof.

**Även den engelska** revolutionen började med ett inbördeskrig i 1642 som varade ett decennium fram till 1651, och dödade tvåhundra tusen människor ur en sammanlagd befolkning på högst fem miljoner, oräknat offren i Skottland och på Irland. Eller ta Kina; sex år efter att revolutionen tog sin början 1911, hade den nått ett extremt tillstånd av lemlästning med stora områden som dominerades av krigsherrar. Därför är det olämpligt att bedöma en revolution innan den hittat sin plats i historien.

Det som tog sin början i arabvärlden under 2011 är en långsiktig revolutionär process som kommer att ta många år, eller till och med flera årtionden. Ingen stabilitet är heller att vänta på kort sikt, på grund av frånvaron av progressivt ledarskap som kan föra de arabiska länderna ur den oöverstigliga kris som de har fallit ner i efter årtionden av förrutnad despotism och korruption.

**Detta leder oss** till den andra frågan som det är nödvändigt att betona så här på årsdagen av upproret. Att säga att de gamla arabiska regimerna var bättre än revolterna mot dem är som att säga att ansamlingen av var i en böld är bättre än att öppna bölden med ett kirurgiskt snitt och dränera den. De tragedier som vi bevittnar nu är inte en produkt av upproret, utan snarare resultatet av årtionden av ansamling av röta i hjärtat av de gamla regimerna. Den "arabiska våren" provocerade fram explosionen av denna ansamling, som oundvikligen skulle ha hänt förr eller senare. Sanningen är att ju längre explosionen försenades, desto mer röta ackumulerades. Om något verkligen är beklagligt med den arabiska explosionen, är det inte att den hände, utan att det dröjde så länge innan den hände, så länge att den gamla arabiska ordningen i stor utsträckning lyckades förstöra de arabiska samhällena med hjälp av stamtänkande, sekterism, och olika former av svågerpolitik, för att inte tala om tyranni, statsterrorism, och den motterror som provocerades fram av det statliga våldet.

**Ingen bör sörja** den gamla ordningen som om det var en dröm snarare än en mardröm. Ingen bör ångra det förflutna som om det skulle ha kunnat fortsätta i evighet. Lärdomen som måste dras från den senaste tidens historiska erfarenheter är snarare det akuta behovet av ett frigörande progressivt alternativ till det ruttna förflutna som började falla sönder för sex år sedan.

Översättning och bearbetning: *Marco Jamil Espvall*

## **Offensiv**

### ***Dödligt attentat i Berlin***

**Per Olsson**

*Offensiv* 22/12 2016

**På nytt har en europeisk storstad drabbats av ett fruktansvärt attentat som endast tycks ha haft ett syfte och mål att döda så många oskyldiga människor som möjligt.**

**Attacken i Berlin har spridit chock och förstämning. Men samtidigt med det svåra sorgearbetet och den växande oro som finns för att det besinningslösa våldet ska slå till igen försöker högern och inte minst det högerpopulistiska partiet AfD dra vinning av det avskryvda dådet.**

Det var på måndagskvällen den 19 december som en stor lastbil med släckta ljus körde rakt in i en stor folksamling på en julmarknad i de västra delarna av centrala Berlin.

Efter det fasansfulla som hände den 19 december på en av Berlins mest välbesökta julmarknader är Berlin en stad i chock, berättar Michael Koschitzki, ordförande för SAV (Sozialistische Alternative, RS systemparti) i Berlin, och fortsätter:

Våra tankar och känslor är med offren och deras familjer.

Lastbilsattacken dödade minst 12 personer och skadade närmare 50. När Offensiv går i tryck den 21 december rapporteras det att läget är kritiskt för fjorton av de sårade.

Enligt tysk media på onsdagsmorgonen är polisen övertygad om att man vet vem som körde lastbilen. Men den man som greps efter attacken och en annan person som greps tidigt på onsdagsmorgonen har släppts fria. Enligt terrororganisationen Islamiska Staten (IS) var det en "IS-soldat" som körde den dödsbringande lastbilen.

Regeringen och myndigheterna har också utgått från att det rör sig om ett terrordåd, som utförts av IS eller personer som inspirerats av IS, som efter att ha blivit starkt tillbakapressade i Irak och Syrien uppmanat sina anhängare att utföra terrorattacker mot öppna platser i större städer.

**De närmaste dagarna** kommer med all säkerhet att avslöja mer om vem och vilka som bär ansvaret.

Det finns ett reellt hot från högerextrema islamistiska terrororganisationer, men också från höger-extrema och nazistiska terrorceller.

Attacker mot tyska flyktingförläggningar femdubblades 2015.

"Antalet rasistiska våldsdåd har fördubblats i Tyskland jämfört med förra året. Våldet i år har hittills krävt sju personers liv. Sammanlagt har mer än 1 800 hatbrott mot flyktingar registrerats", rapporterade Expo den 17 oktober i år.

Det var bara för några år sedan som det avslöjades att en nazistisk terrorcell kallad NSU under åren 2000-2007 mördat tio personer och utfört en rad attentat. Inte heller kan det bara avfärdas som en tillfällighet att den person som sköt ihjäl nio personer i München i juli i år valde att göra det på femårsdagen av högerterroristen Anders Breiviks massavrättningar i Norge.

Högerfalangen inom det regerande kristdemokratiska CDU gör dock gemensam sak med högerpopulistiska AfD och skyller dådet på alla Tysklands flyktingar och på den tidigare flyktingpolitiken. Tyskland har liksom Sverige stramat åt flyktingpolitiken efter att under 2015 ha varit ett av få EU-länder som tog emot flyktingar.

**AfD:s ledare Frauke Petry** påstod till och med att "miljön där sådana brott kan frodas har under de senaste ett och ett halvt året systematiskt importerats. Tyskland är inte längre säkert".

Detta uttalande och andra ännu värre från partiets företrädare - en av AfD:s parlamentsledamöter har sagt att offren är "Merkels dödsfall" - legitimerar rasistiskt våld.

- Nazistiska och rasistiska organisationer har också utlyst olika manifestationer och nätet dränks av främlingsfientlig och islamofobisk propaganda, berättar Michael.

Risken är överhängande för att attacken i Berlin följs av upptrappat rasistvåld mot enskilda och flyktingförläggningar, samtidigt som de styrande trappar upp repressionen, ger polisen större befogenheter och ökar övervakningen och den statliga rasismen.

Det är därför av största vikt att vänsterpartiet *Die Linke*, fackföreningar, antirasistiska organisationer och nätverk samt olika sociala rörelser snabbt mobiliserar och börjar kampanja mot terror, våld och rasistisk splittring. Låt inte högern och rasister utnyttja sorgen för att genomdriva sin arbetarfientliga dagordning!

**Lastbilsattacken i Berlin** har många kusliga likheter med den som ägde rum i franska Nice då en lastbil den 14 juli (Frankrikes nationaldag) körde rakt in i en folkmassa. Efter den terrorattacken förlängdes det undantagstillstånd som infördes efter terrordåden i Paris i november 2015 och som skulle ha upphävts den 26 juli. I förra veckan förlängdes undantagstillståndet till åtminstone den 15 juli 2017.

I den atmosfär som följde efter terrorattentatet i Nice försökte högern, med stöd av ministrar från det regerande "Socialistpartiet", att få till stånd ett burkiniförbud på alla offentliga stränder. I 31 kommuner infördes också förbud mot burkini, innan förvaltningsdomstolen beslöt att förbudet kränker grundläggande rättigheter. Undantagstillståndet stoppade inte kampen. Under året har Frankrike varit ett land av strejker och i kampen mot den nya försämrade arbetsrätten föddes en ny rörelse, *Nuit debout*, ungefär "vi som är uppe hela natten".

Det stundande franska presidentvalet ser nu ut att stå mellan två kandidater som förenas i sin hets mot invandrare och ett multi-kulturellt Frankrike.

**Även Tyskland går** till val nästa år i en atmosfär som kan bli väldigt förgiftad om inte motståndet snabbt organiseras.

CSU, som är CDU:s systerparti i Bayern, har efter attentatet i Berlin fällt liknande uttalanden som AfD. Flyktingpolitiken måste skärpas, det är "vi skyldiga offren och hela befolkningen", löd CSU:s första officiella kommentar. "Nu har vi att konfrontera de risker som flyktingmottagandet för med sig", sa Joachim Herrmann från CSU dagen därpå.

Liknande tongångar hörs inom CDU, vilket säkert kommer att återspeglas i regeringspolitiken de närmaste veckorna och månaderna. Socialdemokratiska SPD, som regerar tillsammans med CDU, är säkert berett att följa sin koalitionspartner högerut.

- Fackföreningar och vänstern måste bekämpa högerns hets och försök att genomdriva en politik som innehåller nya attacker mot såväl flyktingar som demokratiska rättigheter. Vidare måste vi vara beredda att kritiskt granska de åtgärder som staten och dess styrkor vidtar, säger Michael Koschitzki från SAV.

**I en värld** som hemsöks allt mer av våldsamma motsättningar, konflikter och terror är kampen för socialism och människans befrielse från all förnedring, våld och förtryck en absolut nödvändighet.

## Proletären

### **Varför står regeringen och svenska medier på al-Qaidas sida i Aleppo?**

**Patrik Paulov**

*Proletären* 20/12 2016

Över 100.000 syrier har levt under al-Qaidaextremisters förtryck i östra Aleppo. När dessa befriats och Usama bin Ladins efterföljare förlorat sitt viktigaste fäste i Syrien, då ställer sig Sveriges regering och de stora medierna på al-Qaidas sida och sörjer "oppositionens" förlust. Vad vi ser är en politisk och medial härdsmälta.

Den svenske freds- och konfliktforskaren Jan Öberg besökte nyligen Aleppo, inklusive de befriade östra delarna av staden. Hans kommentarer och bilder visar på en enorm förstörelse och skildrar den fruktansvärda situation som invånarna levt under sedan 2012.

Han lägger skulden på alla krigförande parter, men framhåller de väststödda grupper som bland annat plundrat och förstört merparten av Aleppos tusentals industrier.

Men där finns också en annan sida. Jan Öberg möter syrier som uttrycker lättnad och glädje.

Både invånarna i östra Aleppo som äntligen sluppit ur förtryckarnas grepp och invånare i västra Aleppo som inte längre behöver oro sig för att deras hem, skola eller sjukhus ska beskjutas av ”rebellernas” helveteskanoner.

Han visar hur flyktingar får hjälp av syriska soldater och ryska hjälparbetare.

**Jan Öbergs och andras ögonvitnesskildringar** från Aleppo drunknar dock i den massiva och enögda rapporteringen.

*”Aleppo kommer att sälla sig till de händelser i världshistorien som definierar modern ondska”*, dundrar USA:s FN-ambassadör Samantha Powers inför världens tv-kameror och anklagar Syriens regering, Ryssland och Iran för barbari.

*”Den syriska regimen har med ryskt stöd bombat civila områden utan urskiljning, sjukhus och skolor har utsatts för riktade attacker”*, menar Margot Wallström i ett uttalande och konstaterar närmast beklagande att *”oppositionen i de östra delarna av Aleppo förlorat”*.

På Aftonbladets ledarsida går Jonna Sima ännu längre. Putin och Assad inte bara *”massakrerar kvinnor och barn”*. De slår mot *”den politiska oppositionen”* som haft *”en fristad i östra Aleppo”*. Ledarskribenten i Sveriges största tidning sörjer att *”revolutionen är förmodligen besegrad”*.

**Att USA:s representanter säger** det de säger är inte konstigt. Imperialismakten har intressen att försvara och egna förbrytelser att dölja. USA har ju satsat enorma resurser på ett väpnat regimskifte i Damaskus.

Att Sveriges regering säger så är tragiskt men inte oväntat. Närmandet till Nato inkluderar ett accepterande av den USA-ledda alliansens världsbild och planer. Som Proletären tidigare visat har anpassningen inkluderat svenskt bistånd till den ”opposition” som krigar sida vid sida med al-Qaida runt om i Syrien.

**Att Aftonbladet liksom flertalet** stora medier verkar ha gett upp all form av kritiskt granskande journalistik är mer uppseendeväckande. De förmedlar enbart maktens världsbild och släpper okritiskt igenom röster som säger ”rätt” saker.

Ett tydligt exempel på detta är artikeln ”Förtvivlade röster inifrån Aleppo” från Tidningarnas Telegrambyrå, som 13-14 december återgavs av många medier. Här citeras personer från östra Aleppo som vittnar om helvetet under den syriska arméns offensiv.

Ett av vittnena är Bilal Abd al-Karim. Han beskriver sig själv som ”en vanlig person här i det belägrade Aleppo”. Det är inte sant. Han är från New York, har genomgått religiösa studier i Kairo och jobbat för en saudisk tv-kanal.

I östra Aleppo har han via webbkanalen On the Ground News låtit de väpnade extremisterna komma till tals och gång på gång förklara att de kommer att fortsätta strida för ”revolutionen”.

Bilal Abd al-Karim har öppet uttryckt stöd för Ahrar al-Sham. Det är en al-Qaida närstående grupp som enligt Amnesty gjort sig skyldig till massakrer, tortyr och våldtäkter. Men för de svenska läsarna är Bilal Abd al-Karim en vanlig Aleppobo utan politisk och religiös agenda.

**Ett annat vittne i TT-artikeln** är ”aktivisten Lina Shamy”. Hon påstår att 50.000 civila som stått upp mot diktatorn nu riskerar att dödas.

Inget sägs om att Lina Shamy öppet hyllat Zahran Alloush, som fram till sin död 2015 var ledare för den saudistödda och al-Qaidainspirerade gruppen Jaish al-Islam. Alloush blev ökad efter att han förespråkade etnisk resning av shiamuslimer och alawiter i Damaskus.

Inte heller det framkom i artikeln.

**Att östra Aleppo styrts av** al-Qaidas syriska gren och dess allierade är välkänt. USA-

översten Steve Warren erkände på en presskonferens 20 april i år att *”det är i huvudsak al-Nusra som kontrollerar Aleppo”*.

Det måste man ha i åtanke när det dyker upp ”oberoende journalister” och ”aktivister” i östra Aleppo, Idlib och andra ”oppositionsområden”. De enda som har möjlighet att agera och uttala sig på det sättet är, som brittiska independents Mellanösternkorrespondent Patrick Cockburn påpekat, människor som har tillstånd från al-Nusra, Ahrar al-Sham och de grupper som behärskar områdena.

De svenska medierna är därmed inte bara propagandister för regimskiftesplanerna i Syrien. Medierna blir genom sitt agerande språkrör för krafter som är lika reaktionära och våldsamma som IS.

Krafter som i fredags skickade en åttaårig självmordsbombare till en polisstation i Damaskus.

Krafter som i söndags satte eld på de gröna bussarna i ett försök att stoppa evakueringen av civila från de av ”rebeller” belägrade städerna Foua och Kefraya.

**Ibland sipprar alternativa uppfattningar** igenom i de stora medierna, som ifrågasätter den annars fastslagna sanningen.

Förra veckan publicerade brittiska Reuters ett inslag som visar hur invånare i östra Aleppo bryter sig in i Jaish al-Islams övergivna högkvarter. Aleppoborna fann stora mängder av mat som dessa ”oppositionella” lagrat. Där fanns mer mat än dessa hungriga syrier sett på årtal, som Reuters journalist beskrev det.

Det är som Lilly Martin Sahiounie från Syrien skrev i sitt brev till Wallström (Proletären nr 49) apropå offensiven mot östra Aleppo: *”När områdena nu befrias kan hela världen se att där finns stora lager fulla med mat och mediciner.”*

Men avslöjanden om ”revolutionärer” som svälter det folk de säger sig vilja befria verka inte bita på vare sig Wallström eller svenska medier.

Bättre att lita till Usama bin Ladins efterföljare.